Keloğlan'ın Köyü

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, küçük bir Anadolu köyünde, saçı olmayan ama aklı çok olan bir Keloğlan yaşarmış.

NotebookLM

(Ana, tavuklar doyar da, insanın aklı neyle doyar? Ben asıl onu düşünüyorum.)
Çıkrık ve Düşünceler
Anası çıkrığını vızır vızır döndürürken, bizim Keloğlan kel başını kaşır, hayallere dalarmış. Aklı fikrl kurnazlıkta değil, doğrunun peşindeymiş.
“Keloğlan, keleş oğlanl Yine ne daldın deryalara? Tavuklara yem verdin mi?”
NotebookLM

Hayali Terazi

Keloğlan'ın gözünde birden dev bir terazi belirmiş.
Bu, bakkalın terazisi değil; doğruyu yanlıştan, akıllıyı deliden ayıran 'Mantık Terazisi'ymiş.

NotebookLM

Bilgiye Açlık

Keloğlan, bu terazinin kefesine koyacak "bilgi" aramaya karar vermiş. Ve ilk ders, ocağın başındaki sıcaklıkla başlamış.

"Bakalım dünya bana ne öğretecek bugün!"

NotebookLM

Alevlerin Dansı

Narrator: Ocağa yaklaşmış. Alevler kırmızı, turuncu dilleriyle dans ediyormuş. Gözleri ateşi görmüş, teni sıcaklığı hissetmiş.

Keloğlan: “Ne kadar parlak, ne kadar canlı...”

(Sanki canlı bir varlık gibi. Yaklaşsam ısırır mı?)

NotebookLM

Durduran El
Narrator: Elini uzatmış ama parmakları yanmadan durmuş. Geçmişte canının yandığı anlar aklına gelmiş. Tecrübe, onu durdurmuş.
Keloğlan: “Hop! Orada dur bakalım Keloğlan. Fazla muhabbet tez ayrılık getirir."
(Bu sıcaklık dostça değil. Elim yanarsa anamın helvasını nasıl yerim sonra?)
NotebookLM

Parlayan Fikir
Narrator: İşte o an, kafasında şimşekler çakmış! Gördüğü ateşle, bildiği acıyı birleştirince aklı devreye girmiş.
Keloğlan: “Buldum! Sadece bu ateş değil...”
(Gördüğüm şey ile bildiğim şeyi birleştirdim. İşte akıl bu!)
NotebookLM

Headline in Berkshire Swash: “Büyük Kural”
Narrator: “Keloğlan mantık terazisine ilk taşını koymuş. Sadece ocaktaki ateş değil, dünyadaki tüm ateşlerin yakıcı olduğunu anlamış.”

Keloğlan: “Demek ki kural bir: Bütün ateşler yakar!”
(Artık her ateşe elimi sokup denememe gerek yok. Bu bilgi beni korur.)

NotebookLM

Headline in Berkshire Swash: “Gizemli Duman”
Narrator: “Derken, tepenin ardında gri bir dumanın yükseldiğini görmüş. Ateşi görmüyormuş ama duman oradaymış.”
Keloğlan: “Hayırdır inşallah, şu tepenin ardında ne oluyor?”
Inner Thought
(Gözüm ateşi görmüyor ama aklım bana bir şeyler fısıldıyor.)

NotebookLM

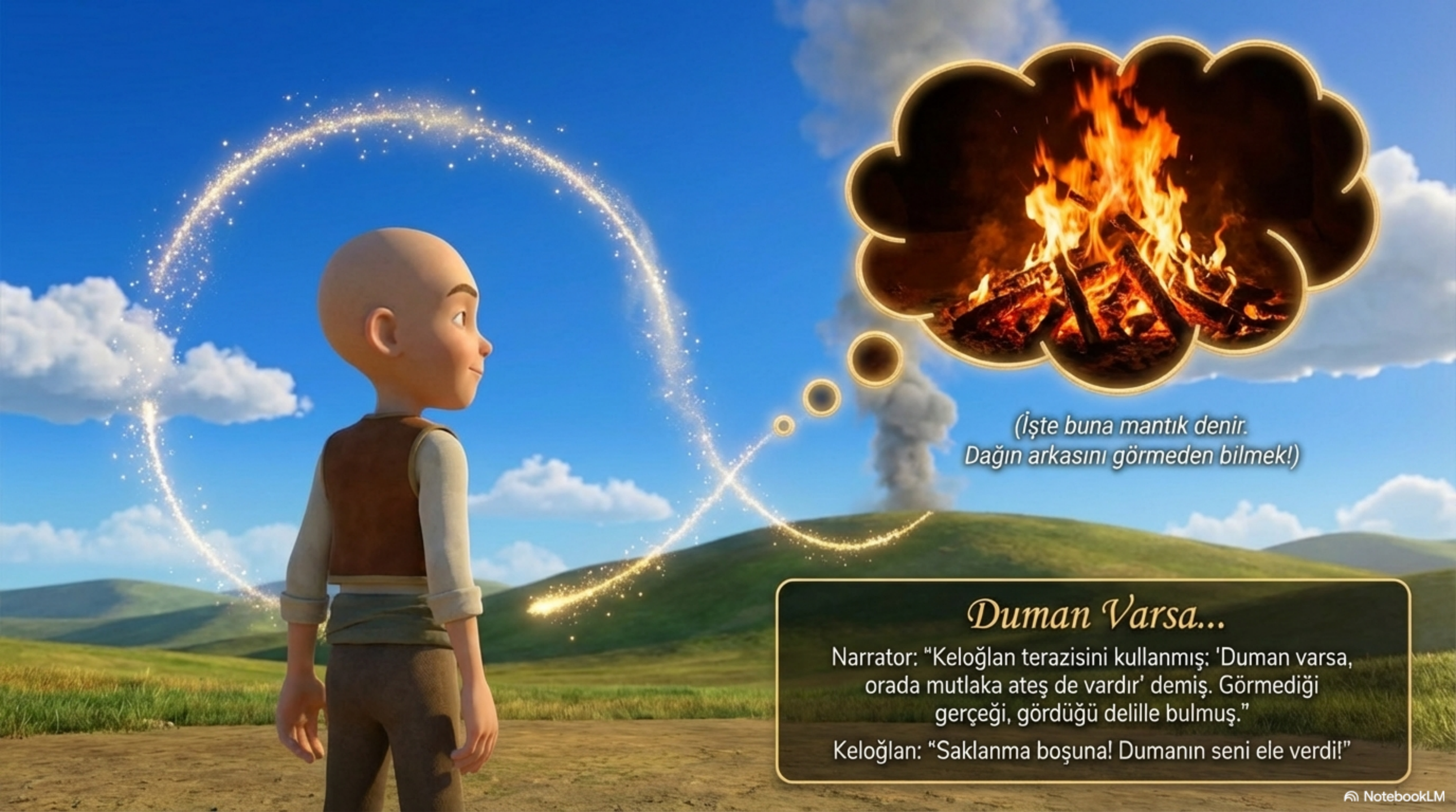
(İşte buna mantık denir.
Dağın arkasını görmeden bilmek!)
Duman Varsa...
Narrator: "Keloğlan terazisini kullanmış: 'Duman varsa, orada mutlaka ateş de vardır' demiş. Görmediği gerçeği, gördüğü delille bulmuş."
Keloğlan: "Saklanma boşuna! Dumanın seni ele verdi!"

NotebookLM

Kurnaz Tilki
Narrator: O sırada kümese yaklaşan kurnaz tilkiyi fark etmiş. Tilki sessizmiş ama Keloğlan onun ayak izlerini görüp tuzağını çoktan kurmuşmuş.
Keloğlan: “Eee tilki kardeş! Dumanı gören ateşi, izini gören seni bulur!”
(Mantık sadece kitapta değil, kümeste de işe yararmış!)
NotebookLM

Ana Şefkati

Tavukları kurtaran Keloğlan, anasının yanına koşmuş. Anası, akıllı oğlunun alnından öpmüş.

NotebookLM

Meydan Okuma

Narrator: Köy meydanında büyük sarıklı Mantık Hocası millete zor sorular soruyormuş. Keloğlan öne atılmış, öğrendiği o basit ama güçlü mantıkla hocaya cevap vermiş.

NotebookLM

(Benim terazim altından değil ama tarttığı şey hakikat.)
Tahta Kaşık
Narrator: Keloğlan cebinden tahta kaşığını çıkarmış, terazi gibi tutmuş. "En doğru terazi insanın vicdanı ve aklıdır hoca" demiş. Herkes bu cevaba hayran kalmış.
Keloğlan:"Sözü süslemeye gerek yok, doğru söz odun gibi de olsa dik durur!"
NotebookLM

Huzurlu Akşam

Narrator: O gece ay dede gökyüzünde parlamış. Keloğlan ve anası, akıl ve sevgi dolu sofralarında çorbalarını içmişler. Gökten üç elma düşmüş; biri anlatana, biri dinleyene, biri de aklını kullanan Keloğlan'a...

NotebookLM